

Днесъ тоже бѣше день доста честитъ за дѣлото. Отзарана дойде при мене Алексій Антовъ. Разказа ми за бомбитѣ (5) дадени нему въ Букурещъ и оставени при единъ българинъ въ Нишъ, а отъ тамъ прѣнесени въ домътъ на единъ Сърбинъ — депутатъ, родомъ отъ Нишъ. Той писалъ да пита, да ли тоя българинъ се намира още въ Нишъ. И отказа, че той може да мине прѣзъ Сърбия, но безъ да се явява въ Нишъ, Бѣла Паланка и пр., а въ България не може да се явява въ градищата, а съ чета по Радомирско, Дупнишко, Кюстендилско и ми се завѣри за държание въ строга тайна, каквото сме говорили и въ рѣшението си да погине, за да се постигне дѣлото. Пожела да му доставя особено отровни пиллюли за сигурностъ, че не ще бѣде истезаванъ. Особено потвърди че може да олучва човѣка на 500 крачки. Разказахъ му, какви забикалки згодни да каже на Тодорова, за да се замие работата съ него. Казахъ му въ четвъртъкъ да дойде пакъ. Особено настояваше Алексій, да се споразумяваме съ него за всичко и да не е просто орудие.

Чини ми се че ще бѣде полезно да подхванѣмъ по-аскетиченъ животъ, т. е. по малко да се срѣщамъ и да не се заглавичквамъ съ лекоумни общества, или гдѣто трѣбва много да се приструвамъ — а по често да самувамъ и да мисля за прѣмеждието. Това да имамъ прѣдъ видъ особено въ България. Добръ не пия, неможъ ли да прѣстанѣ и да пуша? . . . Трѣбва да знаа че София е подъ терроръ, че ще дрѣбва да се стрѣскамъ отъ всѣки жандаринъ и воененъ и че то доста влияе върху моралътъ: то обезсилва. На това срѣдството? — Като новъ дошгълъ и гдѣто всички ме познаватъ, всѣка крачка ще е бѣлѣзана, т. е. по крайней мѣри ще бие въ очи. За да замазвамъ работата, ще трѣбва пакъ да се веселя, да се срѣщамъ, да гуляя. Пакъ мишъ-машъ! . . . Пъкъ аскетизмъ? — Впрочемъ Лапчо, както бѣде рѣкалъ Господъ. Едно трѣбва да си знаешъ, че до урѣченото време, ти трѣбва да си свършилъ работата и — починжлъ — защо мисълта за самоубийството ти се види блага въ сравнение съ убийството? — Не както ли на осѣденията на смъртъ, който предпочита да умрѣ самъ отколкото да го бѣсятъ? — Не уже ли бѣсеннето може да се сравни съ убиванието на единъ